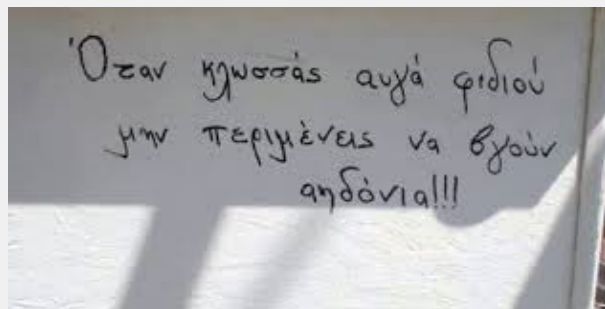

Κατ' αρχήν, ποιος είναι ο Παναγιώτης Μπαλτάκος;

Ασφαλώς είναι ένας δηλωμένος και παθιασμένος αντικομμουνιστής κατά δική του δήλωση. Μα και αρχαιοπρεπής ακροδεξιός με πλούσιο συγγραφικό έργο. Τα βιβλία του "είναι από τα καλύτερα" κατά τον γνωστό τηλε-βιβλιοπώλη Άδωνη.

Όμως ο εν λόγω κύριος δεν είναι ένα συνηθισμένο γραφικό περιθωριακό πρόσωπο. Ήταν έως τώρα στη **θέση του γενικού γραμματέα του υπουργικού συμβουλίου**, με άλλα λόγια δημόσιο πρόσωπο της απολύτου και πρώτης εμπιστοσύνης του Πρωθυπουργού.

Έχοντας λοιπόν κατά νου αυτή ακριβώς την ιδιότητα, ας διαβάσουμε με τον τρόπο που πρέπει τον περιβόητο ηχογραφημένο διάλογό του με τον φασίστα Κασιδιάρη.

Πώς μιλάει ο Μπαλτάκος;

Ο έμπιστος του Σαμαρά, **μιλάει από καρδιάς**, με μια ηγετική φιγούρα των ναζιστών. Μιλάει εντελώς ανοιχτά, με απόλυτη εμπιστοσύνη, **χωρίς ίχνος επιφύλαξης**, συγκράτησης ή περιφρούρησης. Απαιτείται, **υψηλό επίπεδο πολιτικής αλλά και ψυχολογικής ταύτισης**, οικοδομημένο σε βαθύτερες σχέσεις και αυτό είναι ολοφάνερο.

Πότε γίνεται η συζήτηση αυτή;

Όχι σε μια ανέφελη στιγμή, αλλά **αφού η Χρυσή Αυγή έχει δολοφονήσει τον Παύλο Φύσσα** και η κυβέρνηση θέλοντας και μη αναγκάζεται να ασχοληθεί με όλες τις εγκληματικές και δολοφονικές ενέργειες της ναζιστικής οργάνωσης. Δεν είναι δηλαδή η περίπτωση του χειροφιλήματος του Μιχαλολιάκου στην Μπακογιάννη, αλλά μια στάση σαφώς πολιτική και όχι εύκολη ή επιπόλαιη.

Πού γίνεται η συζήτηση;

Όλα γίνονται μέσα στη Βουλή, πράγμα που προδίδει μια απίστευτη άνεση και σιγουριά για αυτή την πολιτική σχέση, που δεν έχει ανάγκη από κρυψώνες και άλλα τέτοια. Αντίθετα, διαμείβεται μέσα στο "ναό" της δημοκρατίας.

Τι λέει ο Μπαλτάκος;

Ότι "δεν υπάρχει κανένα στοιχείο σε βάρος της Χρυσής Αυγής" και ότι όλα είναι μια σκευωρία σε βάρος της για να μη κόψει ψήφους από το Σαμαρά. Δεν ξέρουμε αν στα κομμένα τμήματα του βίντεο ακούγεται ο πρώην γραμματέας της κυβέρνησης να βεβαιώνει πως ο Παύλος Φύσσας σκότωσε τον εαυτό του....

Ας δούμε τώρα τα πράγματα από την πλευρά του Κασιδιάρη.

Με ποιόν, συνομιλεί ο Κασιδιάρης;

Δε μιλάει με το δεξιό του χωριού του, αλλά **κάνει κανονική πολιτική συναλλαγή**, με κορυφαίο εκπρόσωπο της κυβέρνησης, μέσα στο πολιτικό του γραφείο. Κατά τα άλλα αντι-συστημική δύναμη.

Τι ζητάει από τον Μπαλτάκο;

Ο Κασιδιάρης δεν κάνει ούτε παράπονο, ούτε σχολιάζει γενικά. **Απαιτεί πολιτική παρέμβαση από τον Μπαλτάκο στο δικαστικό σύστημα**, ώστε να τη γλυτώσει ο ίδιος και οι Χρυσανγίτες δολοφόνοι.

Κάτι μας δείχνουν τα παραπάνω για τη σχέση της δήθεν αντισυστημική φασιστική Χρυσής Αυγής με το δήθεν αντίπαλο "συνταγματικό" αντίπαλο δέος και ειδικά τη ΝΔ. **Δεν πρόκειται ασφαλώς για σχέση ταύτισης, αλλά δεν είναι σχέση αλληλο-αποκλεισμού, μα αλληλοσυμπλήρωσης σε υψηλό επίπεδο.**

Ωστόσο, θα πει κάποιος, ο Κασιδιάρης κάρφωσε άγρια. Και τον Μπαλτάκο, και το Σαμαρά και την κυβέρνηση.

Είχε προειδοποιήσει σαφώς πριν λίγες μέρες όταν αποκάλυψε ότι ο οδηγός/φρουρός του αντιπροέδρου της Βουλής Γ. Τραγάκη (ΝΔ), φωτογραφιζόταν δημόσια να χαιρετά ναζιστικά σε συγκέντρωση της ΧΑ.

Τώρα προχώρησε ακόμη παρά πέρα και θα υπάρξει και άλλη κλιμάκωση. Αυτό που θέλει να πει η ναζιστική οργάνωση είναι τούτο: «Ακούστε κύριοι, "μαζί τα κάναμε". Μην κάνετε τον αδιάφορο, μην μας αδειάζετε, δε θα δεχτούμε το ρόλο της στυμμένης λεμονόκουπας. Θα σας πάρουμε μαζί μας στον γκρεμό αν μας σπρώξετε παρακάτω".

Τα πρόβλημα της ΝΔ είναι πολύ σοβαρό. Δεν χρειάζεται, ούτε υπάρχει λόγος να αναζητήσει κανείς βίντεο μυστικών κοινών συσκέψεων αμοιβαίου πολιτικού συντονισμού με τους φασίστες. Δε θα βρεθούν. Πολιτικός και ιδεολογικός είναι ο δεσμός και έχει οικοδομηθεί δημόσια και με κοινωνικούς όρους.

Ας τον δούμε λίγο:

Η Χρυσή Αυγή έχει βοηθήσει απίστευτα το σύστημα και τα συστημικά κόμματα αυτή τη μαύρη πενταετία.

Με το να μεταστρέφει την οργή όχι προς την αστική αντεργατική **πολιτική**, αλλά προς τους **πολιτικούς** ως **πρόσωπα**, άντε ως **κόμματα**.

Με το να σπρώχνει τη δυσарέσκεια, όχι προς τον ταξικό αντίπαλο και το κεφάλαιο που αναβαθμίζει τη θέση του επί πτωμάτων, αλλά μεταξύ των εργαζομένων: Ο άνεργος να μισεί τον εργαζόμενο. Ο εργαζόμενος του ιδιωτικού τομέα να λοιδореύει τον δημόσιο υπάλληλο. Και όλοι μαζί, οι έλληνες φτωχοί, εργαζόμενοι και άνεργοι, να καταριούνται τον μετανάστη.

Με το να "δείχνει" όχι την καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και την ΕΕ που σαρώνουν εργατικά δικαιώματα, ελευθερία και λαϊκή κυριαρχία, αλλά τους "Εβραίους", τους "ξένους" γενικά, ή τη Μέρκελ ειδικά.

Η κυβέρνηση από τη μεριά της, οργώνει και λιπαίνει την κοινωνική συνείδηση για λογαριασμό της Χρυσής Αυγής.

Αυτή έθεσε την ακροδεξιά, ρατσιστική ατζέντα. Ο Σαμαράς πρωτομίλησε για "επανα-κατάληψη των πόλεων". Αυτός είπε ότι "έχουμε τόσους άνεργους, όσους και μετανάστες". Ο Μειμαράκης είπε μόλις προχτές, με αφορμή την απαγόρευση των διαδηλώσεων ενάντια στη σύνοδο του σύνοδο του ECOFIN "όχι, δε θα κάνει κουμάντο το πεζοδρόμιο". Η κυβέρνηση απαγόρευσε όλες τις απεργίες και έπνιξε στα χημικά όποιον αντιστέκεται.

Η Χρυσή Αυγή έλυνε ως τώρα ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα για την κυβέρνηση, αλλά και για κάθε στυγνό εργοδότη, παθιασμένο συντηρητικό ή δουλοπρεπή δημοσιογράφο: Μπορούσε αυτή να πει ελεύθερα και ανοιχτά ότι σκέφτονταν και ποθούσαν οι ίδιοι, αλλά τους στένευε το λαρύγγι ο κοινοβουλευτικός μανδύας.

Αλλά, από την άλλη, η Χρυσή Αυγή, δημιούργησε και ένα πρόβλημα: Η ακροδεξιά ρητορική της κυβέρνησης, μέσα στην κοινωνική καταστροφή, την κυβερνητική αποτυχία και την πλήρη ανυποληψία, ναι μεν είχε αποτελέσματα στη δηλητηρίαση των συνειδήσεων, οδηγούσε όμως το εκλογικό σακούλι της ΧΑ να φουσκώνει επικίνδυνα. Ανοίγοντας στους φασίστες ορέξεις πρωτοφανείς, για ηγεμονία και πρωτοκαθεδρία στον δεξιό χώρο.

Εκεί ήταν που χάλασαν τα πράγματα και ο βρωμερός γάμος αστισμού και φασισμού. Όχι αυθόρμητα. Ο Παύλος Φύσσας, του έλαχε η μοίρα, πληρώνοντας με τη ζωή του, φανέρωσε το απόστημα. Η δολοφονία του, όπως και γενικά η αντιφασιστική δράση, επιτάχυνε τα πράγματα.

Η ΝΔ δεν φιλοτιμήθηκε ποτέ να εξαρθρώσει τη Χρυσή Αυγή. Απλά θέλησε να την ελέγξει. Τον φασισμό δεν πρόκειται να τον τσακίσει το αστικό κράτος. Μόνο οι εργαζόμενοι μπορούν να το κάνουν αυτό, αν δεν στοχεύσουν μόνο τις στυμμένες λεμονόκουπες, αλλά γενικά τον αστικό βόρβορο που ζέχνει αδικία, εκμετάλλευση, κυνισμό και υποκρισία.

<http://aristeroblog.gr/node/2401>